¹اما در دل خود عزیمت داشتم که دیگر با حزن به نزد شما نیایم،² زیرا اگر من شما را محزون سازم، کیست که مرا شادی دهد جز او که از من محزون گشت؟³ و همین را نوشتم که مبادا وقتی که بیایم محزون شوم از آنانی که می‌بایست سبب خوشی من بشوند، چونکه بر همه شما اعتماد می‌دارم که شادی من، شادی جمیع شما است.⁴ زیرا که از حزن و دلتنگی سخت و با اشکهای بسیار به شما نوشتم، نه تا محزون شوید بلکه تا بفهمید چه محبت بی‌نهایتی با شما دارم. عفو خطاکار.

حزن منجر به توبه و بخشش

⁵ و اگر کسی باعث غم شد، مرا محزون نساخت بلکه فی الجمله جمیع شما را تا بار زیاده نهاده باشم.⁶ کافی است آن کس را این سیاستی که از اکثر شما بدو رسیده است.⁷ پس برعکس شما باید او را عفو نموده، تسلی دهید که مبادا افزونی غم چنین شخص را فرو برد.⁸ بنابراین، به شما التماس می‌دارم که با او محبت خود را استوار نمایید.⁹ زیرا که برای همین نیز نوشتم تا دلیل شما را بدانم که در همه چیز مطیع می‌باشید.¹⁰ اما هرکه را چیزی عفو نمایید، من نیز می‌کنم زیرا که آنچه من عفو کرده‌ام، هرگاه چیزی را عفو کرده باشم، به‌خاطر شما به حضور مسیح کرده‌ام،¹¹ تا شیطان بر ما برتری نیابد، زیرا که از مکاید او بی‌خبر نیستیم. خصوصیات خادمین عهد جدید.

¹² اما چون به تروآس بجهت بشارت مسیح آمدم و دروازه‌ای برای من در خداوند باز شد،¹³ در روح خود آرامی نداشتم، از آن رو که برادر خود تیطس را نیافتم، بلکه ایشان را وداع نموده، به مکادونیه آمدم.

در موکب ظفر مسیح

¹⁴ لیکن شکر خدا راست که ما را در مسیح، دائماً در موکب ظفر خود می‌برد و عطر معرفت خود را در هرجا به‌وسیله ما ظاهر می‌کند.¹⁵ زیرا خدا را عطر خوشبوی مسیح می‌باشیم هم در ناجیان و هم در هالکان.¹⁶ اما اینها را عطر موت، الی موت و آنها را عطر حیات الی حیات. و برای این امور کیست که کافی باشد؟¹⁷ زیرا مثل بسیاری نیستیم که کلام خدا رامغشوش سازیم، بلکه از ساده‌دلی و از جانب خدا

¹Ich habe bei mir beschlossen, nicht noch einmal in Traurigkeit zu euch zu kommen.² Denn wenn ich euch traurig mache, wer soll mich dann fröhlich machen, wenn nicht der, der von mir betrübt wird?³ Und eben dies habe ich euch geschrieben, damit ich nicht, wenn ich komme, über die traurig sein müsste, über die ich mich freuen sollte; und ich habe das Vertrauen zu euch allen, dass meine Freude euer aller Freude ist.⁴ Denn ich schrieb euch aus großer Trübsal und Angst des Herzens unter viel Tränen; nicht, damit ihr betrübt werden sollt, sondern damit ihr die Liebe erkennt, die ich ganz besonders zu euch habe.

Vergebung für den Schuldigen

⁵Wenn aber jemand Betrübnis angerichtet hat, der hat nicht mich betrübt, sondern zum Teil — damit ich nicht zu viel sage — euch alle.⁶ Es ist aber genug, dass derselbe von den meisten gestraft ist,⁷ so dass ihr nun ihm desto mehr vergeben und ihn trösten sollt, damit er nicht in allzu große Traurigkeit versinkt.⁸ Darum ermahne ich euch, dass ihr ihm die Liebe erweist.⁹ Denn darum habe ich auch geschrieben, um eure Bewährung zu erkennen, ob ihr gehorsam seid in allen Dingen.¹⁰ Wem aber ihr etwas vergebt, dem vergebe ich auch. Denn auch ich habe, wenn ich etwas zu vergeben hatte, es vergeben um euretwillen vor Christi Angesicht,¹¹ damit wir nicht übervorteilt werden vom Satan; denn uns ist sehr wohl bewusst, was er im Sinn hat.

¹²Als ich aber nach Troas kam, zu predigen das Evangelium Christi, und mir eine Tür

در حضور خدا در مسیح سخن می‌گویم.

aufgetan war in dem HERRN,¹³ da hatte ich keine Ruhe in meinem Geist, weil ich Titus, meinen Bruder, nicht fand; sondern ich verabschiedete mich von ihnen und fuhr nach Mazedonien.

Gottes Siegeszug

¹⁴Gott aber sei gedankt, der uns allezeit Sieg gibt in Christus und offenbart den Wohlgeruch seiner Erkenntnis durch uns an allen Orten!¹⁵ Denn wir sind Gott ein Wohlgeruch Christi unter denen, die gerettet werden, und unter denen, die verloren werden:¹⁶ diesen ein Geruch des Todes zum Tode, jenen aber ein Geruch des Lebens zum Leben. Wer aber ist hierzu tüchtig?¹⁷ Denn wir sind nicht wie die vielen, die mit dem Wort Gottes Handel treiben; sondern aus Aufrichtigkeit und wie aus Gott reden wir vor Gott in Christus.